

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: I fremmed Land,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "I fremmed Land," i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 97.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid73255/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

Siæl. Døden synes ofte svar.
Jes. Hvad har da min Død udrettet?
Siæl. Den har taget Døden bort.
Jes. Reent og plæt til inlet giort.

4.

Siæl. Nu er jeg fornøjet; men
Jes. Hvad er der endnu tilbage?
Siæl. Naar jeg bliver svag igien?
Jes. Vil du da igjen forsage?
Siæl. Nej, naar du kun er mig bliid.
Jes. Ja, jeg er til ævlg Tiid.

Nr. 334. - LI.

1.

I fremmed Land,
Og fattig Stand,
Der rinder lit en Strøm af Øjne-Vand.
Af slet Qvarteer
Man haster meer og meer,
Og hiem ad seer
Til Ziou Fryde-Slot,
Min søde Roe og Recoboth.
O! der er got.
67 Hvor længe skal
Min sorte Taare-Skye dig vande, Bochims Dal?

S, S: svar] tung, svar. -- S, 4-8: Hebr. 2, 14-16; 2. Tim. 1, 10. -- 3, 6: plæt] fuldstændig. -- 4, 4: forsage] tabe mødet.
Nr. 334 - LI. Original. -- 1, 2: Stand] tilstand. -- 1, 4: Qvarteer] sted, hvor man er indkvarteret, har midlertidig bolig hos fremmede. -- 1, 7: Ziou] har ensbetydende med det ny Jerusalem, jfr. Hebr. 12, 22. -- 1, 8: Recoboth] navn på en brønd i Palæstinas sydland; ordet betyder rummelig plads, medsat det at være hæmmet af fjender, 1. Mos. 26, 19-22. Sandsynligvis har Brorson blot tænkt på denne betydning; muligt er det dog ikke, at her er en allegorisering af brønden Rekobot med tanken på det »levende vand . . . , der skal blive en kilde med vand . . . , som opvulder til et evigt liv«, Joh. 4, 10, 14. -- 1, 11: Bochim] navn på et sted i nærheden af Jeriko; ordet betyder »de grædende«; det blev stedets navn, fordi Israels folk græd der, Dom. 2, 4-5.

2.

Dog Tiden gaaer,
Og Ende faaer,
O Gud skee Lof, men, milde Frelser, naar?
Hvert Øjeblik,
Ja hver en Aare-Pik
Gjør Længsels Nik,
O min Immanuel!
Jeg længes efter dig ihjel.
Det seer du vel.
Hvorlænge, ak!
Hvorlænge hier dog vor søde Samfings Dag!

Nr. 335. - LH.

1.

Aldrig jeg meere paa Verden vil tænke.
Himlen, kun Himlen jeg længes at see.
Jordiske Friched er tungeste Lænke.
Glæden er grundet paa Piller af Sne.
Kalken er dejlig, som Vellyst vil skænke;
Men den er blandet med giftigste Vee.
Aldrig jeg meere paa Verden vil tænke.
Himlen, kun Himlen jeg længes at see.
Medens de Stolte sig sminke og svenke, 68
Maatte vel Ormene hiertelig see.
Aldrig jeg meere paa Verden vil tænke.
Himlen, kun Himlen jeg længes at see.

2.

JEsu! som Himlen os alle fortiente,
Kom dog at redde og hente os snart!

2, 5: *Aare-Pik*] pulsslag. — 2, 6: *Nik*] Nogen tilsvarende anvendelse af ordet er ikke kendt; måske er det en reminiscens efter Kingos kærlighedsarie *Chrystis*, strofe 12: 'Tiden brød Begge Hierters skulte nich'. *Nik* er her formentlig = tysk *Neigung*, tilbøjelighed (P. Diderichsen). — 2, 7: *Immanuel*] Gud med os, benævne-else for Jesus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 2, 8: jfr. Højs. 2, 5; 5, 8. — 2, 11: *vor Samfings Dag*] den dag, da vi skal samles som brudegom og brud. — *Nr. 335 - LH. Original.* — 1, 5-6: jfr. Joh. Ab. 17, 4; 18, 6. — 1, 9: *svenke*] svaje (nr. 350, 2, 6), svansé. — 1, 10: *Ormene*] som skal fortære deres legemer.